

BUDAPESTA

Joi 20 Decembre st. v.
1 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 97.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

— Dar vorbesce în fine! — îl apostrofă John si nu escită în asă mare gradu curiositatea.

— Idei'a mea, — continuă Rinaldo, — este că se câștigămu lui Barbu unu ce mai multu decât unu simplu certificatu de înscriere.

— Mai multu? — se miră John. Dar ce?

— Testimoniu despre unu esamenu facutu! — respunse Rinaldo cu unu aeru de triumfu, apoi privi

spre ei cu unu fel de superioritate spirituala, că celu ce a întrecutu pe toti concurentii sei.

Dar efectul produsu nu fu celu așteptatu de el, căci John pufni de rîsu, apoi întrebă:

— Dar tu dora ai dormitu până acuma? N'ai auditu, nu scfi, că Barbu n'a facutu nici unu esamenu? Ce testimoniu se capete dara dînsul?

— Ce se capete altul, decât de licențiatu de drepturi?!

— Începu a nu te înțelege, — șise John.

— Si cu tôte aceste lucrul este cât se pôte de simplu, — respunse Rinaldo.

Horace avea deja peler'a în mâna se plece, dar profesorul îl mai ținu cu vorb'a, când de odata apară în pragu Almadina.

— Explica-te dar!

— E bine, mie mi-a plesnitu prin minte sè nu umblàm noi nici cerşindu pe la Almadina, nici pe la decanul facultății, ei sè scriemu lui Horage, carele tocmai se pregatesce pentru licențiatu, sè mërğa si sè faca esamenul acela în numele lui Barbu si apoi sè ni trimita numai decăt testimoniul.

— Al dracului esti tu, — se mirà John. Totu-de-una ghicesci ceva. Si cât de ingeniosu! E bine, dar deca Horage nu va voi sè faca lucrul acesta? Se pôte periclitã si el, si-apoi . . .

— De ast'a nu te 'ndoi! — îl întrepruse Rinaldo. La ori ce periculu s'ar espune Horage, când e vorb'a sè capete parale, nu esitèza. Starea lui financiala este cât se pôte de derangiata: deca Barbu i va promite o recompensa cum se cade, el va împlinì bucuos cererea nôtra.

— Asiã dara, Barbule, — se adresã John càtra el, — acuma esti tu la rëndul teu.

Barbu nu grai nici unu cuvântu.

— Tu esitezi? — îl întrebã John.

— Da, — respunse acela.

— Dóra nu-ti convine planul meu? — îl întrebã Rinaldo.

— Îmi pare cam îndresnetiu, si necuviinciosu în gradul celu mai înaltu, — respunse Barbu.

John si Rinaldo începura a rîde cu hohote.

— Ce naivu esti si acuma! — observã John. Par' că n'ai fi petrecutu atâția ani la Paris! Dar ce-ti pasa ție de cuviintia, numai sè reièsa bine?!

— Dar consciint'ia . . .

— Consciint'ia? — rise Rinaldo. Hahaha! Dar ce naib'a e ast'a? Nu esti stapânu asupra ta? Poruncesce-i sè taca! De vei avè testimoniul în mâna, ea va si tacé.

— Vei fi multiamitu si onoratu, — continuã John, — ier parintele teu se va simți fericitu, căci va vedé, că n'ai spesitu însedar banii în straietate.

Barbu mai esitã unu momentu, apoi respunse:

— Nu-mi pasa, me 'nvoiescu. Sè scriemu dara lui Horage!

— Cã i vei dá o suta de galbeni, de cumva îti va împlinì dorint'ia? — întrebã Rinaldo.

— Bucuosi, — aprobã Barbu.

Rinaldo numai decăt se puse la mèsã si peste jumetate de óra epistol'a fu dusa la posta.

Tóte aceste se petrecura la Strassburg, unde ei ajunsera în caletoria lor, si unde voiau sè aștepte rezultatul cererii lor adresate càtra camaradul Horage.

E bine, sè-i lasàm dar acolo si sè ne rentórcemu la Paris, cá sè vedemu ce efectu a facutu acèsta epistola asupra lui Horage si deca a escutatu dorint'ia esprimata în aceea?

Erã cam pe la 11 óre înainte de miédyadi. În o odaia din etagiul al siesele al unei case din quartier latin, Horage siedea culcatu a lene în patu, hodinindu-se dupa petrecerile noptii trecute, cari se 'ntinsera cam pâna càtra ziua.

De odata audi, că cineva bate la usã.

— Întra! — strigã el.

Si întrã o figura siubreda, care asupra ori si cui ar fi facutu impresiunea cea mai rea; cu atât mai rea a facutu asupra lui Horage, precum vom vedé din urmatorèa conversatiune infirata între dènsii.

Strainul: Bine, că în sfirșitu totusi te gasescu acasa!

Horage: Destul de reu îmi pare, că trebue sè-ti vedu cinst'ia față!

— E bine, nu crede, că eu asiu simți vr'o bucuria pré mare că trebue sè umblu dupa dta!

— Va sè ȓica sântemu quitt.

— Nu tocmai, căci înca dta nu mi-ai platitu banii ce-mi datoresci. Când îmi vei platí?

— Când? Dóra gândesci, că sîm profetu si potu sè-ti profetièscu? Te-ai însielatu. Nu sciú. Odata, când voiu avè bani, — séu nici odata.

— Nici odata? Socotesci, că vei scapã? Nu pentru aceea te-am prinsu în fine, cá sè te lasu din mânilé mele.

— Ce voiesci sè-mi faci?

— Sè te arestezu.

— Brr! Si-apoi?

— Si-apoi te voiu tîné acolo, pâna ce te vei prepadi.

— Ce folosu? Bani totusi nu vei capetã, căci atunce cu atât mai vèrtos nu voiu avè.

— Nu-mi pasa, eu te voiu închide. Celu putînu nu voiu umblã însedaru cautându-te prin tóte ânghiurile Parisului.

Horage se aflã în o situațiune fòrte neplacuta, căci ori si cum se prefacca el înainte creditorului seu, totusi închisóra promisa de acela i presintã unu tablou fòrte posomoritu, de care nici de cum nu doriã sè aiba parte. Voiã cu ori ce pretiu sè scape, înse nu putea, căci nu avea bani, ma nici sperantia sè capete în curènd. Erã fòrte încurcatu.

În momentul acesta întrã împartitorul de epistole si i aduse scrisóra compusa de Rinaldo si subserisa de Barbu.

Horage o ceti iute, si suprinsu de o bucuria momentana, esclamá:

— Numai o septemãna me mai aștepta si vei avè banii!

— Dar ce garantia îmi dai?

— Ti-asiu aretã epistol'a acèst'a, înse nu potu. Încrede-te dar numai în vorb'a mea . . .

— Putîna garantia! De multe ori m'am însielatu în ea.

— Dar de asta-data nu te vei mai însielã. Acèsta scrisóra îmi spune, că peste o septemãna voiu puté sè capetu bani multi, numai dela mine va atèrnã.

— E bine, nu-mi pasa. Îti mai credu odata, dar mai pe urma, si-apoi nu te voiu mai crutiã.

— Nu-mi pasa.

— Acuma me ducu. Dar la revedere de adi în o septemãna!

— Voiu duce cu ênsu-mi la dta banii.

— Nu te osteni, voiu veni cu dupa ei.

— Cum vei avè placerea!

— Adio!

— Me bucuru că te-am pututu vedé.

Si dupa aceste, creditorul si datorasiul, cari se uitara atât de cordislu unul la altul la începutul întrevederii lor, se despartîra împacati si complimentându-se.

Horage se scolã iute din patu, si îmbracându-se, merse dreptu la Almadina, dupa cum în Post-scriisul epistolei i se indicã. Acestu postserisu adeca s'a facutu la espres'a dorintia a lui Barbu, si îndrumã pe Horage sè mërğa la Almadina spre a cere certificatul de înscriere.

Almadina îl primi afabil. Când înse Horage aduse vorb'a despre certificatu, ea se resti aspru si respunse hotarîtu:

— Nu ti-l voiu dá.

— Asiã dara voiu fi silitu a cere întreveneria poliției.

— Nu me temu, căci atunce poliția te-ar urmări pe dta, că pe celu ce scii unde a fugitu ticalosul de Barbu.

— Dar el n'a fugitu, repetu; va reveni în curându.

— Nu credu.

— Vei vedé acusi. Dar acuma eu me ducu, de si cu parere de reu, că nu mi-ai împlinitu cererea.

— Nu potu, nu vreu.

— Adio!

Horage eși si se duse dreptu la decanul facultății, la care ceru terminu pentru unu esamenu de licențiatu. Acela îl acordă numai decăt, si Horage sub numele de Barbu Strimbu fu admisu la esamenu.

Acesta nu dură multu si Horage primi testimoniu oftatu, pe care îl si puse iute în busunaru.

Horage avea deja peleri'a în mâna să plece, dar profesorul îl tinu cu vorb'a, când de odata apară în pragu Almadina.

Profesorul betrânu nu o observă, dar Horage care se temea de tóta mișcarea, că nu cumva să fie deslăruvatu, se întorse cătra usia, si se cutremură de spaima zarindu acolo pe Almadina.

El vediu, că se afla în pericolu mare si că ar riscă multu, de cumva nu s'ar departă la momentu. Dîse dara profesorului :

— Si acuma fîa-mi permisu a ve multiamî si a me departă!

Si facendu unu complimentu el plecă spre usia.

Dar Almadina i sarî în cale si strigă :

— Stai! Domnule profesoru! Dî acesta nu e Barbu Strimbu!

(Va urmă.)

I é r t a !

De treci pe la colin'a în care s'odihnesce,
Acea ce deduse plânsu multu ochilor tei;
Fii nobilu, iérta, si pasiul îți opresce,
Stoptesce-o rogațiune pentru sufletul ei . . .

Si déca scii că-ti vine, petrunsu de grea caintia,
Unu sufletu ce odata amaru te-a vatematu;
Fii, nobilu, iérta, căci mândr'a-i consciintia
C'o fapta urgisita cu bine-a resbunatu!

EMILIA LUNGU.

Perul albu.

— Blueta, de *Octave Feuillet*. —

Persónele :

Fernand de Lussac, patru-dîeci si cinci ani.

Clotilda, soția lui, trei-dieci si cinci ani.

Scen'a se petrece în Paris.

Camer'a Clotildei : interiorul somptuosu si elegantu. O usia la drépt'a în parete; usia în fundu. Unu caminu la drépt'a : o lampa aprinsa si focu. O ferésta la drépt'a. Este la o óra dupa mieđuul nopti. Clotilda în toaleta de balu si îmbracata într'unu burnusu, intra prin usia din drépt'a. Domnul de Lussac se opresce afara pe plat-forma, cu unu sfesnicu în mâna, gata a sui scar'a la etagiul de sus : el pórt'a peste costumul de balu unu paleton, acărui guleru este redicatu.

SCEN'A I.

Clotilda, Fernand.

Clotilda, întrându. Uf! buna séra.

Fernand, de din afara. Buna séra. (Uitându-se

prin usia, care au remasu deschisa.) Oh! ce focu minunatu ai!

Clotilda. Graț'a ceriului — că sînt aprópe înghiatiata.

Fernand, de din afara. Si eu ti-asiu puté oferí unu focu totu asia minunatu.

Clotilda. Dara ai dta focu la dta?

Fernand. Nu, pentru că urmându neghiobului meu obiceiu am luatú chei'a camerei mele cu mine. Înse acela se póte face la momentu: me voiú grabí deci —

Clotilda, întrerupându-l. Fára de a-mi face cunoscutu proiectele dtale, déca voiesci să te desghiati în modest'a-mi locuintia, n'ai decăt să poftesci.

Fernand, înca totu afara. Îti multumescu, îti multumescu pré frumosu. Oh! drace!

Clotilda. Pentru ce — drace?

Fernand. N'asiu vré să te compromitu.

Clotilda. Ah! pré bine. Déca este asiá, apoi închide-mi usia. Ori cât'a placere îmi ofere conversatiunea dtale, dara te asigurú că asiá me va face să iau unu guturaiu.

Fernand. E bine, déca-mi permiti. (Întra.)

Clotilda. Si usia?

Fernand. Ah! pardonu. (El se duce si închide usia, depune sfesnicul si palar'a sa si se asiédia cu spatele la focu.)

Clotilda, desfacendu-si bijuteri'a si întindându-i unu scaunu. Poftesce si ocupa locu?

Fernand. Nu — nu — îti multumescu — nu voiescu să me instalezu aicea — voiám simplu să-mi restabilescu circulatiunea sângelui. Atât si nimicu mai multu.

Clotilda. (Ea se pléca cu bratiile încrucisiate pe spatele unui fotoliu în fața cu barbatul ei.) Pentru ce iai chei'a dela camer'a dtale totu-de-una cu dta, cá Barba — vêneta? Ce să fîa misteriu acest'a?

Fernand. Puh! acésta este unu obiceiú vechiu — acărui origine este fórt'e comica. Îti mai aduci aminte de Michaud?

Clotilda. Michaud?

Fernand. Care me serviá înainte de a ne luá. — Michaud — ei da! pe care îl vei fi vedíutu póte de o suta de ori la mam'a dtale, când te curtam.

Clotilda. Mi se pare, că mi-am pierdutu memori'a cu totul — uitu chiar lucrurile cele mai interesante. În fine, Michaud să fîa — ce este cu el?

Fernand, genatu putínu prin present'i'a ironica a soției sale. Aveam o încedere estraordinara în el. Când plecámu de acasa, lasám si eu, cá tóta lumea, cheile în usi si chiar în mobile. Într'o séra, ce este dreptu, disesem lui Michaud să-mi faca focu în camera pe la dóce óre dupa mieđuul noptii; nu mai sciu prin ce întemplare se facú că să me réintorecu acasa pe la diece óre. Înse trebue să scii, că pe timpul acela aveam o pipa din Germania, la care tîneam fórt'e multu —

Clotilda. Dta fumai din pipa?

Fernand. Nici decum — înse din pipa aceea fumam din timpu în timpu în suvenirea amicului meu, care mi-o daruíse — Staubach dela Drezda precum scii? — si apoi pentru că să facu onóre minunatului tutunu de Smyrna, pe care mi-l adusesese Daussy. Cunosci pe Daussy? Scurtu, pentru că să sfîrsiescu cu istori'a mea, ajungu ne așteptatu pe la diece óre séra — unu óre. Care odoru orientálu ce se respândea pe scar'a-mi atrage atenziunea : întru fâra sgomotu, înaintezu cu pasi de lúpu pâna la usia camerei mele, care erá întredeschisa si ce vediu?

(Va urmă.)

S A L O N U ?

Reuniunea femeilor rom. din Braşov.

— decembrie.

Stimate Domnule Redactor!

Promisesem deja acum unu anu în unu articolu al „Familiei“, că voiu înştiinţá din când în când pe surorile mele române despre lucrările si afacerile „Reuniunii femeilor române“ din Braşov.

Voiu dara sè-mi tînu promisiunea si sè istorisesu de asta-data despre adunarea generala, care avù locu în 7/19 nov. a. c.

Nu credu, că vre-odata sè fi fost la adunarea generala mai multe membre cá acum. Aprópe 80 de dame române, erau adunate în o sala a gimnasiului român, chiar generaţiunea cea mai tinera de dame erá de faća cuprinsa de unu zelu si de o activitate rara.

Tóta şiedintia a percursu în o linisce si serioşitate admirabila, cu tóte că erá sè fia alegere de comitetu nou, care alegere mai în totu locul dá ansa de interesu.

Dupa deschiderea şiedintiei, s'a cetitu raportul comitetului, s'a luat spre şciintia :

Fondul Reuniunii formatu prin contribuiuri, si minimul anualu.

Sum'a fondului în 7 novembre a fost 37,380 fl. 97 cr.

A trei'a parte din interesele fondului se adauga în fia-care anu la fondu. Trei pãrti de interese se folosescu pentru contribuirea la trei şcole de fetitie : în Braşov, Blasiu si Sibiu, şcole de lucru si instructóre.

Dup'acea s'a adusu concluse pentru încassarea restanţiilor si s'a alesu o comisiune pentru verificarea socótelor s. a.

Tóte aceste s'a petrecutu în cea mai buna ordine si acuma erá sè se trecá la punctul principalu, la alegerea noului comitetu.

Caus'a unor dispute prin comitetele din anii trecuti a fost totu-de-una unu punctu care pare sè fi fost uitatu din statute. Acestu punctu ar suná „sè nu existe rudenii de aprópe între membrele din comitetu“. S'a întemplat mai în fia-care comitetu sè fi fost câte trei patru membre rudite.

Damele au venitu deci de asta-data cu decisiunea unanima, cá nici decum sè nu aléga dame cari sè fia înrudite. Ele au si reuţitu.

Alegerea s'a facutu prin votu secretu si au eşitu cu multime de voturi :

Dómnene : Maria Secareanu, Elena Baiulescu, Hareti Stanescu, Elena St. Sotir, Elena Gärtner, Zoe B. Popp. Agnes Dusioiu, Parascheva Iosif, Elena Dima, Veturia Neagoe, Maria Alexi, Maria Chiu-chiumban.

Dupa alegere comitetul însusi a alesu din şivul sen cu unanimitate cá presidenta pe dn'a Maria Secareanu si de cassieritia pe dn'a Elena Baiulescu, iéra de actuaru pe dl conector dr. N. Popp.

Acuma este dara unu comitetu compusu din tóte bransiele societãtii.

Se sperãmu, cá acestu comitetu va desvoltá scopul Reuniunii mai multu si va luá mai multe direcţiuni nóue.

Diracţiunile de cari se vorbescu sânt :

1) Venitele s'ar puté înmultí, prin adaugarea membrilor din afara, si astfel prin minimul anualu ;

prin serate musicale-declamatrice date în folosul Reuniunii ; prin discursuri şciintifice tînute în folosul Reuniunii si în urma prin baluri.

2) Se va întrebuintia interesele însemnatului capitalu pentru înmulţirea claselor de fetitie, cá sè se póta formá astfel o asiá numita şcola de modelu în Braşov. În acésta şcola s'ar puté cresce fetitie orfane de prin tóta Transilvania. Pe lângá acésta s'ar puté perfecţioná şcolele de lucru, eeca ce este mai principalu si folositoru unei femei. Fetitiile sermane sè póta capetá din fondul Reuniunii materialul de lucru, asiá s'ar puté imitá şcol'a de maestria pentru fetitie din Iasi.

Fetitiele educate în o atare şcola de modelu, aru puté deveni ênsesi instructóre ; aru puté înlocui multimea instructórelor straine din România si si-aru puté asigurá subsistentia lor.

Asiá se póte întielege § 7 din statute „a înzestrá fete sermane“, prin şcola le înzestram mintea si inim'a si le dãmú ênsasi în mâna subsistentia lor.

3) Se mai vorbesece de o direcţiune nóua, care vor luá-o damele nóstre, adeca de a cultivá modest'a flóre a simplicitãtii prin tóte societãtile. La balurile române unde pâna acuma au fost, totu-de-una o esposiţiune de toaletele cele mai lucsóse, de asta-data va domni simplicitatea modesta.

Acuma însu voiu încheia, retinându-mi a relatá despre acésta la timpul seu. (Vom primí cu bucuria. Red.)

M.

Serbarea memoriei episcopului Vulcanu.

Beiusiu 18 dec.

Multu onorata Redacţiune!

Societatea de lectura a tinerimei studióse dela gimn. sup. gr. cat. rom. de Beiusiu pentru a dá tributul recunoscintiei umbrei marelui fundatoru si mecenate al institutului, óre când Vulcanu episcopul gr. c. de Oradea-mare, la aniversaria mortii sale adeca în 25 dec. c. n. a arangiatu în sal'a institutului şiedintia publica dupa program'a urmatória :

1) „Crisian'a“ esecutata de corul instrumentalu sub conducerea d. A. P. Balasiu prof. gimn.

2) „Cuventu de deschidere“ rostitu de dl conducatoru.

3) „Orpheus“ de Offenbach, esecutatu de corul instr.

4) „Sentinel'a româna“ poema de V. Alesandri, predata de T. Bulcu st. de VII cl.

5) „Barcarola Veneţiana“ melodia de Vorobchieviciu esecutata de corul vocalu sub conduc. dl I. Buteanu prof. gimn.

6) Peroraţiune latina din P. Ovidiu Naso El. I predata de I. Moldovanu st. de VIII cl.

7) Schitie din oper'a „La fille du regiment“ de G. Donizetti, esecutata prin corul instr.

8) „Cununa de lauri dedicata ostasilor români“ de P. Dulfu, predata de V. Popu st. de VIII cl.

9) „Pastoritia“ esecutata de corul vocalu.

10) Disertaţiune ocaşionala predata de G. Selagianu st. de VIII cl.

11) „Doi ochi“ romantia de G. Ventura, esecutata de corul instr.

12) „Brancovian Constantin“, balada naţionala, tradusa de I. Grozescu, predata de V. Borlanu st. de VIII cl.

13) „Este o nópte viforósa“, poesía de I. Popfiu, ari'a de Mendelsohn, esecutata de corul voc.

14) „Frau Hütt“, poezia de Egbert Egon, predată de dl Marga st. de VII cl.

15) „Luarea Plevnei“, marsiu de Kratochwill, executata de corul instr.

16) „La Patria“ de P. Metastasio, poezia italiana, predată de I. Mustețiu st. de VIII cl.

17) „Deștepta-te Române“ poezia de A. Muresianu, ariă de Terschac.

18) „Le nid de fauvettes“ de Georg's, poezia franceza predată de I. Negreanu st. de VIII cl.

19) „Hora lui Balint“ din gur'a lautarilor, esec. de corul instr.

20) Cuvântu de închidere, rostitu de dl conducătoru al societății.

21) „Drumu bunu“, marsiu executatu de corul instrumentalu.

P u n c i u.

— Auleo, că frigu-i astadi! — esclamă țilele trecute unu vienesu.

— Ce-i frigul acesta în asemenare cu celu din Budapesta! — response altul.

— Ce fel! Acolo dora e si mai frigu?

— Firescee eri în Budapesta a fost de 30 graduri frigul.

— Ce vorbesci! Acést'a nu e cu putintia.

— Ba da. În Pesta a fost de 15 graduri, în Buda ierasi de 15 graduri; va se țica, cu totul la olalta 30 de graduri.

*

— Da, frate! Eu m'am însuratu, si soț'a mea nu are alta sminta, decât că nu scie cânta.

— Para-ti bine si nu te superă!

— Inse ea totusi cânta!

*

— Ai timpu de unu patraru de ora? — întrebă din feresta unu domnu nepeptenatu, pe unu frisoru care mergea foarte repede pe strada.

— Am, — response acela, făcându unu complimentu.

— Asiă dara, — response domnul, — te rogu nu fugi asiă, căci te vei bolnavi!

*

Învetiatorul (la unu esamenu): Stane, spune-mi cine a fost Avram?

Învetiacelul: Avram a fost jidovul betrânu care te-a cescvatu în septemân'a trecuta.

*

— Stai dreptu, fiul meu, se vedea dl doctoru, cât esti de strîmbu!

Cronic'a lumei.

În locul lui Haymerle s'a numitu ambasadoru la Roma contele Felice Wimpfen, ambasadoru în disponibilitate.

Italia irridenta începe ierasi a dá semne de vieta. Din Roma se scrie, că acolo s'a confiscatu o proclamațiune subsemnata de Garibaldi, care — afara de alte aspirațiuni republicane — continea apelul d'a recupa Savoya, Nizza, Corsica si „alte“ teritorie, adica Trentinul si altele.

Germani'a lucréza cu mare energia la fortificarea granițelor sale. Astfel se scrie, că de cătra Rusi'a, în Posen, ea va face trei forturi noué în anul viitoru, ier peste trei ani va face alte cinci, si asiă va avé cu totul optu forturi de cătra Rusia.

Moltke, într'o scrisóre adresata senatorului italianu Jacini, s'a declarat ca partisanu al desarmării generale, făcându a se observá, că Napoleon si Frederic celu mare sciau se repórte victorii mari cu armate mici, dar că acum tóta dificultatea stă în aceea că nici una din marile puteri nu aru voi se ffa cea d'ântâiu care se desarmeze si în aceea, că este cu totul imposibilu de a organizá unu sistemu bunu de controlu reciprocu.

Spani'a a recunoscutu si ea independint'a României si a tramisu că ministru plenipotențiaru la Bucuresci pe contele Moral.

Pres'a turcésca desbate cu mare interesu cestiunea, că cu cine se se alieze imperiul ottomanu? Diuarul „Vakit“ lupta pentru aliantia cu Engliter'a; din contra organul palatului sultanului „Terdsiman Hakikat“ sustine, că aliantia cu Rusi'a corespunde mai bine intereselor turcesci; în fine organul partidei militare „Dseridei Havadas“ afirma, că aliantia cu Austro-Ungaria e mai avantajósa decât tóte.

La Odessa în 9/21 dec. s'a executatu sentint'a de mórte prin ștrengu în contra a trei ómeni, membrii ai unui comitetu revoluționar secretu. Unul a fost asistentu de chirurgia, al doile ostasiu si al treile teologu. Crim'a lor a fost, că au voitu se omóra pe unu prietenu, despre care credeau că erá spionu. La esecutarea lor s'a înfașiatu unu publicu fórté micu. Condamnatii pastrara sânge rece pâna la minutul celu de pe urma.

Viét'a sociala rusésca se afla în mare agitațiune. Rusii începu a medita asupra cestiunii, că ore ce causéza atentatele nihilismului? Si toti cauta firul de a puté scóte din încureatur'a acést'a? Scirile mai noué vreu se scia positivu, că țiarul va abdicá. Déca țiarina, care e fórté bolnava, ar muri, țiarul va încheiá casatoria morganatica cu principessa Dolgoruzky si se va retrage în viét'a privata.

În Bulgaria din di în di crescu agitațiunile interne. Precum se scie, scupcin'a s'a disolvatu, si constituțiunea noua ordóna, că în asemene casu camera trebue se se convóce în timpu de o luna. Acuma dara agitațiunile electorale cutriera tóta țier'a, si mai ales partid'a naționala, în frunte cu capii ei, Karaveloff si Slaveicoff, si a pusu carul în petrii, pentru că se trêntésca guvernul actualu.

Scupcin'a sêrbésca are se îndeplinesca unu lucru ce-i face onóre. O telegrama ni spune, că comitetul adunării a decisu în unanimitate, că diuarele si cărțile vor circula în tóta Serbi'a fãra plata de portu.

Literatura si arti.

Dl I. D. Ionescu, cunoscutul artistu, a datu în teatrul seu „Daci'a“ din Bucuresci, o represintațiune în folosul inundatilor din Transilvani'a. La acést'a represintațiune si-a datu concursul si dl Moceanu, jucându Calusierul, Batut'a si Ardeléna. Serat'a a reeșitu fórté bine, căci a fost lume multa.

Monumentul lui Heliade, facutu din marmora în Italia, a sositu țilele trecute la Bucuresci, unde s'a depusu lângă universitate. Pentru fondul instalării acestui monumentu joi la 13 25 dec. s'a datu în teatrul naționalu o represintațiune, jocându-se piesele: „Pe malul gârlei“, — „Femeile cari plângu“. Dl Millo a jucatu pe Barbu Lautarul, ier artist'a româna, dsiór'a Theodorini a cântatu câteva arii naționale compuse de dl Ventura.

Dl dr. George Popa, referentu școlaru la consistoriul din Aradu, a publicatu ierasi o carte școlara compusa de dsa, întitulata: „Istori'a universală ales

istoria națiunii românești și a regatului Ungaria". Întocmai că „Fisic'a autorului, și acesta lucrare a d-sale, este scrisă în stilul popularu, de aceea credem, că învetiarii noștri o vor pute înțelegi cu folos. Prețitul acestei cărți este 35 cr., și se afla de vândiare la autorul în Aradu.

„Paris-Murcie“, diuarul edatu la Paris în folosul înundatilor din Murcia, cuprinde patru autografe române, și anume a Domnitorului (Vicit vim virtus) — a Dómnei (Chaque homme porte en lui un Prométhée createur, rebelle et martyr.) — a dlui B. Boerescu (La meilleur politique est celle qui e basée, sur la justice et la loyauté,) — a dlui Cogalniceanu (Toutes nos sympathies sont d'avance acquises a votre belle oeuvre.)

La Blasiu în tipografia seminatiului a aparutu unu „Calindaru pe anul 1880“, care afara de partea calendaristica, conține și o bucata de lectura intitulata : „Semnele și puterea lor“. Prețitul unui esemplaru e 25 cr.

Femei învetiate. Aretările cele mai noue ale statistice probeza, că de presinte în Franca se afla 1700 de scriitoare. La 1822, când a aparutu „Childe Harold“, la Londra au fost numai 35 de femei învetiate, și lordul Byron s'a plânsu și în contra acestui numeru micu.

Peleria parintelui Branescu. Sub titlul acesta a aparutu la Craiova o brosiura. Precum se vede, vorba e de o peleria. Parintele Branescu, profesorul în Craiova, a fost pedepsitu de consistoriul din Rîmnicu, pentru că — cum s'a facutu și în alte eparchii — a înlocuit peleria cu poteciul. Tendința brosiurei este d'a-l'aperá.

„Dobrogea“. Sub titlul acesta a publicatu dl Constantin P. Scheletti în tipografia româna din Tulcea o brosiura, ce se ocupa cu organizarea Dobrogei, și conține multe date interesante relative la acesta noua provincia româna. Prețitul 1 leu.

Biserica și școla.

Dieces'a Orădiei-mari. Il. Sa parintele episcopu diecesanu Mihailu Pavelu a emis unu cercularu către preoțimea sa, înștiințându-o, că la anul nou nu va primi nici o gratulațiune, deci spesele ce s'aru face pentru acestu scopu, se se deie pentru cutare scopu filantropicu.

Inspectorii școlari din districtul consistoriului din Arad tînura la 29 nov. st. v. conferința centrala în Arad, sub presidiul Pr. SSale parintelui episcopu diecesanu Ioanu Mețianu. La acesta luara parte dñii : Constantin Gurbanu, Iosif Belesiu, Vasiliu Zorlentianu, Cristofor Giuchiciu, Teodor Popoviciu, Laurentiu Barzu, Demetriu Popa, Procopiu Lelescu, Moise Boesianu, George Vasilieviciu și asesorul ordinaru din senatul de școle dr. George Popa. Dintre celelalte decisiuni salutarie amintim numai aceea, că de acuma înainte bisericile și școlile în locu de a plăti sum'a pentru asigurațiune la societăți straine, se o plătesca la unu fondu ce-l va administrá consistoriul. Acest'a s'a decisu la propunerea dlui dr. George Popa.

Patriarcul Ivașcovicu a emis unu cercularu către episcopii sârbesci, în cari le recomanda ascultare și iubire frățească, față de episcopul Angeliciu. În Neoplanta probabilmente archimandritul Samuil Panteliciu va înlocui pe episcopul Angeliciu. Sârbii aru dori pe episcopul Jivoviciu seu pe Voinariu.

Bibli'a în limb'a turcesca. Din Constantinopolu se telegraféza, că unu preotu musulmanu carele a tradusu bibli'a în limb'a turcesca, a fost condamnatu la mórte.

Sinodul României, terminându-si lucrările, s'a închis prin mesagiu domnescu.

Societati și institute.

Academ'ia Româna tîne ședinție publice regulatu în cea d'ântâia vinere a fie-carei luni. În ședinția din urma dl Hașdeu a vorbitu despre cântecul : „Serman'a turturica“ la Români, în comparațiune cu același cântec la Italiani și Francesi iera dl Urechia a tînutu disertațiune despre : „Chartele geografice vechi asupra României“.

Iern'a timpurie și grea din anul acesta a facutu se se simta rigorile ei mai aspru și a causatu deja populațiuni serace suferințe sfășietóre. Ministrul de interne al României — precum cetim în „Românul“ — a luat deja inițiativa d'a veni în ajutorul suferinței populațiuni sarace, adresându o frumoșă circulara către prefecti, pe cari i invita a starui se se înfintieze pretutindene societăți de binefacere.

Ce e nou ?

Maj. Sa regle a daruitu pentru înundatii din Clusiu două mii de florini, pentru cei din comitatul Bihariei o mie de florini.

Pentru înundatii din Transilvania și Ungaria „Românul“ face unu apelu caldușu. Este o datorie sacra pentru noi — scrie numitul diuaru — că se venim fie-care cu ce pôte, în ajutorul nenorocitilor noștri frați de peste Carpati. Apelâmu deci la generositatea tuturor Românilor, care s'a manifestatu în atâte rânduri, apelâmu mai ales la generositatea femeilor române, atât de bune și milose, și rugâmu pe toti în numele umanității se deschida colecte, se formeze comitete de binefacere, se organizeze representațiuni, se faca totu ce le va stá prin putința și se adune ofrande pentru înundatii din Ardealu. Femei române, aduceți ve aminte, că în timpul resboiului pentru independența surorile vóstre de peste Carpati au venitu se lupte cu totu felul de greutăți numai în scopul de a ajuta pe ranitii Români! Formati și voi comitete și plătiți această datorie sacra!“

Mileticiu a întratu în Neoplanta în linisece deplina, căci guvernul a opritu se i se faca vr'o primire demonstrativa. Acuma sârbii facu colecta pentru a se aredicá o cruce la mormântul parintelui lui Mileticiu, carele — precum scriseram — nu de multu a muritu. Spre acestu scopu s'a și adunatu vr'o 2000 fl.

Simpatia franceza în Spania. Cu ocașiunea serbării pentru murciani la Paris, populațiunea din Madrid a facutu mare demonstrațiune în interesul franceșilor. Ambasadorul franceșu a primitu o mulțime de visite din tóte clasele populațiuni. Dar s'a facutu și unu escesu óre-care și mai multi ónsi s'au arestatu.

Pesci ieftini. De multi ani prețul pescilor n'a scadiutu atât de jos cá în iern'a acest'a. Inghiatiarea rîurilor și gerul, care anul acesta începura atât de timpuriu, silira pe pescari a-si vinde cât mai iute marfa. De aceea prețul pescilor a scadiutu atât de tare, încât unu pundu de „Fogasiu“ care de alta-data crá 80 cr., acuma se vinde și cu 20 cr.

Serbarea Murcia, data la Paris pentru ajutoarea nefericitor pagubiti prin înundațiunile din Murcia, a reeșitu fórte bine, de si din caus'a localului departatu nu s'a adunatu unu publicu atât de mare precum s'a speratu. Grévy și Gambetta nu s'au înfașiatu. Music'a spaniola a facutu mare senzațiune. A fost unu bazaru la care luara parte mai activa acritiile dela diverse teatre. Baletul și în fine conductul festivu au fost aplaudate cu entusiasm.

Mare durere familială a avut de curcându o bieta familia din Timişoara. Făt'a cea mai mare s'a dusu la Bega dupa apa, dar a alunecat sub ghiatia si a disparutu pentru totu-de-una. Parintii o aşteptara înca pe când sosi scirea, că fiul lor aplicatu la o fabrică, a cadiautu în o caldare si s'a arsu. Într'aceste fiul celu mai micu cadia pe cuptorul ferbinte si se arse periculos. Acésta tripla nenorocire facu asupra mamei o impresiune atât de crâncena, încât si dâns'a se bolnavi si acuma zace în patu.

Regele si regin'a Spaniei sânt fôrte evlaviosi. Se scrie, că de curcând tiner'a parechia regésca, întel-nindu cu trasur'a pe calea Atocha pe unu preotu care ducea cuminecatur'a la unu bolnavu, s'a coboritu din trasura si a pus'o la dispoziţiunea preotului, dupa care si-au continuatu calca pe jos.

În Bosni'a e fômete. Din Ciainitia se scrie, că în urmarea recoltei slabe, în tînutul acela mai bine de 7000 de ômeni stau sè mîra de fôme, ier numărul totalu al celor ajunsi la sapa-de-lemn se urcã peste 10,000.

Amorul. La Buziasiu s'a întemplat o tragediã fôrte durerosã. Unu advocatu a tînutu la pruncii sei instructoru, carele — în ôrele sale libere — s'a înamorat de sog'i'a advocatului. Dar fiindu că acést'a nu voi sè-i asculte adoraţiunea, el trase spre ea trei focuri de revolveru si al patrale spre sine. Ea mai traiesce, dar ranele-i sânt periculoase; el înse muri îndata. (Mai târziu a muritu si ea. Red.)

Apelul dlui D. Bratianu, pentru a veni în ajutorul şcolclor române de peste Dunare, precum cetim în „Românul“, gasesc din ce în ce mai multu resu-nectu. Consiliul judetianu de Ilfov a înscrisu în budgetul seu pentru acestu scopu 2000 lei, iera consiliul comunalu din Severin a votatu 500 lei. Generalul Adriaanu a transmisu spre acestu scopu dela Paris 1050 lei.

Pentru ce se însóra mai puţini? Statistic'a arêta lamuritu, că numărul casatoriilor scade din anu în anu. Acestu faptu necontestabilu s'a esplicatu în felu-rite moduri. Multi au disu, că direcţiunea materialistica a timpului e caus'a pentru care tinerii nu vreu sè se însóre. Alti sustînu, că în privintia acést'a multu contribuie si luesul mare si pretensiunile esagerate ale fetelor. Acuma înse s'a gasitu unu glumeti, carele dice, că el a descoperitu caus'a adeverata, că pentru ce nu mai voiescu tinerii sè se însóre? Iéta acea causa! Barbatii nu mai au trebuintia, că cine-va sè li cose bumbul (nasturelul) cadiautu, căci dupa mod'a noua pe camesi nu mai sânt bumbi, ci aceia se anina pe camesi fãra cosutura. Acuma dara când barbatul nu e espusu la neplacerea sè scôta câte o duzina de camasi totu fãra bumbi, uritul de holtei'a tomnatica înca a trecut. Asia dara, dice glumetiul acela, deca voiti sè se sporésca ierasi numărul casatoriilor, introduceti ierasi mod'a vechia cu bumbi pe camasi!

Cât viu de Champagne trece în lume. Plân-sôrea pentru lips'a de bani e generala, cu tôte aceste vinul de Champagne se consuma în cantitate totu mai mare. O relatere statistica arêta, că în Spani'a trecu peste anu 300,000 de butelie, în Belgiu 500,000, în Itali'a 500,000, în Hollanda 600,000, în Germani'a 1.500,000, în Englitera 5 milioane, în Rusi'a 2 milioane, în Franci'a 2.500,000 si în America de nordu 10 milioane.

Într'unul din salônele cele mai renumite din Germania, într'o séra la o adunare, între alte dame, cari formasera conferintia, discutându politic'a, si facêndu critica la tôte, se aflã si dômn'a de Rothschild. O contesa luã cuvêntul si dise: — Dômnelor, sciti că

în timpul celu mai scurtu vom avé resboiu? — Cum se pôte, strigara în coru tôte, afara de dn'a Rothschild, care tacea si ascultã. — Ve declaru pe onóre, replicã contes'a, barbatul meu mi-a spusu astadi că Majestatea Sa Imperiala, într'o audientia, chiar a séra, a vorbitu în acésta privintia. — Este imposibilu, replicã cu unu tonu gravu dômn'a Rothschild. — Pentru ce este imposibilu, respunde contes'a reluându cuvêntul, cân l barbatul meu m'asigura că Majestatea Sa Imperiala este absolutu resolutu că sè faca resboiu? — Pentru că barbatul meu nu voiesce sè mai dea bani, respunde dn'a Rothschild c'unu tonu liniscitu. („Resb.“)

Hãrtia din ierba. Unu diuaru industrialu din America publica scirea, că unu yanke istetiu ar fi inventatu fabricarea hãrtiei din ierba. Hãrtia asiã fabricata, macaru din ierba ori cât de verde, este mai fina si mai môle decât cea facuta din zdrentie.

Diamantu artificiosu. Unu chemistu englesu, cu numele James Macleau, vestesce, că dânsul a ree-şitu a topi carbunele, si astfel a inventatu fabricarea artificiosã a diamantului. Precum ~~se~~ diamantul nu e altu ceva decât carbune topitu si ~~transformatu~~ transformatu. Macleau a si produsu nişte astfel de bucati de carbune topitu, cari sânt stralucite, transparente, întocmai că diamantul adeveratu. Numai tari'a-i nu s'a pututu înca constată.

Odinóra si acum? Citim în diarul comericialu din New-York urmatórele: Mijlôcele artificiale pentru a înfrumsetiã séu a mai ridicã frumusetiã femeiesca au ajunsu adi la o perfecţiune destul de mare, ceea ce credem că vor admite mai tôte cetitórele nôstre. Cu totu altfel înse au fost privite aceste mijlôce acum una suta de ani înapoi, când într'o di în anul 1779, faciã cu marea lor perfecţiune, s'a gasitu necesaru d'a se propune în parlamentul englezu legea urmatóre: „Tôte femeile, fãra osebire de vârsta, rangu, séu condiţie sociala, fia fete, fia veduve, care înainte, séu dupa promulgarea acestei legi, vor amagi pe vre-unu supusu al Majestãtii Sale într'unu modu tradatoru, séu încelatoru, prin suliman, alife, apa pentru înfrumusetiare, dinti artificiali, peru falsu, lâna spaniola, corsetu, crinolinu, tocuri înnalte si pulpe captuşite pentru a-l face sè se cunune, asemenea femei vor fi pasibile de aceleasi pedepse, ce prescrie legea pentru aceea cari facu farmece, si asemenea casatorii, dupa dovedirea faptului, se vor declarã de nule si nevalabile“. Ce bine tre-bue sè le para femeilor de adi, ca nu mai esista acea lege!

O dantiuitóre celebra. Unu diuaru din Milan anuncia, că o dantiuitóre milanesa, ce a fost celebra prin frumusetiã si aventurile sale, a muritu în Engli-tera. Irma Combrisson (astfel se numiã) iubiã cu pasiune pe Carol III, duce de Parma. Cu doue zile înainte de a fi asasinatu cu pumnalul, ea i revelã conspi-raţiunea urzita în contra lui. Carol III simti o atât de víua emoţiune, în cât numi în plinu consiliu de ministri directoru al poliţiei sale pe dantiuitóreã ce cautã a-i scapa viétia. Ea a muritu în miseria.

Unu nou mijlocu de comunicaţiune se va întrodúce nu peste multu la Paris, adeca o cale ferata numita „transversal“. Acésta cale ferata nu se va construi pe pamêntu, ci sub pamêntu si deasupra pe redicaturu facute anume. Asemene cai ferate esistu deja în America, unde în scurtu timpu s'au probatu fôrte practicabile.

Dl Gregoriu Pletosu, profesoru la gimnasiul din Naseudu, în 20 I. c. a depusu la universitatea de aici censur'a de profesoru din filosofia si limb'a româna cu succesu laudabilu. Totu asemene dl Valentin Popu,

vice-notariu la tribunalul din Zelan, censur'a de ad-
vocatu.

Darea pentru arme are încontinuu urmari triste. Din Satmariu se scrie, că acolo abia 5—6 ęnsi au arma, încât mijlocul de aперare contra fierelor selbatice lipsese cu totul. La o departare abia de câteva sute de pasi dela orasiu, sub gradini, sa aflatu unu cadavru spintecatu de lupi; numai picioarele si capul au fost întregi. Mai ęilele trecute vigilul dela drumul de feru de lângă Satmariu, F. K., a eşitu sér'a din casa înainte trenului. Abia a eşitu si muicrea lui aude strigându dupa ajutoru. Vigilul a fost atacatu de lupi, si în vederea muierii sale, spintecatu. Femei'a, care eră în chilia cu patru baieti, neavęndu arma na pututu merge în ajutoriul barbatului seu.

Parechi'a domnitore din Rusia. Scirile private sosite din Cannes spunu, că starea sântetii imperatesei din Rusi'a e fórte critica. Imperatés'a îndata ce a observatu acést'a, a telegrafatu tiarului, că ar dori sę-l védia. Tiarul a răspunsu, că nu se póte departá din capitala, pentru cę letori'a sa ar fi unu semnu la erumperea revolutiunii. Starea tiarului înca a produsu îngrigirile cele mai mari la curtea din Rusi'a. Numai din acele męcari męcna, pe care mai áltaiu le-a gustatu adjutantul seu; beutur'a asemenea o esaminęza cu îngrigire.

Sciri scurte. Unu milionaru s'a sinucisu de curęnd în Moravia; numele lui a fost Adolf Flesch; el a avutu mai multe milióne, 66 ani si 10 copii; s'a spęndiuratu în podu, cęc nebunise sermanul. — **Lángă Satmaru** la 18 l. tr. lupii au męcnatu o muicre, numai papucii si ficatul ei s'au gasitu în ęiu'a urmátore. — **În Vatican** espediționarul a dilapidatu 700 mii de franci si apoi a fugitu; mai multi cardinali si prelati, cari i-au încredintiatu banii, se afla în mare perplesitate. — **Din Biserica-alba** se scrie, că la 22 l. tr. acolo ierasi s'a simțitu unu cutremuru de pamęnta destul de tare. — **Cinci copii de țigani** au înghiatiatu în septemân'a trecuta la Karczag; totu acolo a înghiatiatu si unu drotaru slovacu. — **Optu milióne** de pundi de feru s'au furatu de curęnd în orasiul baia-siescu Ufa din Rusia, totu personalul e complice. — **La Timisiór'a** în 23 l. tr. s'a executatu sentint'a de mórte prin glontiu asupra soldatului George Tabla; patru ęnsi si-au descarcatu pușca spre el, dar totusi n'a muritu îndata, ci a mai trebuitu sę împușce si alti patru. — **Gabr. Várady** s'a alesu si a trei'a óra deputatu la Teceu în Maramuresiu. — **La Moscova** se facu subscripționi pentru a se radica o capela pe locul unde s'a facutu esplosiunea destinata în contra vietii imperatului.

Flamur'a lui Hymen.

Di Alesandru Candiano Popescu, locotenentu colonelu în armat'a romána, cunoscutu si dincóce de Carpati, la 29 nov. st. n. si-a serbatu cununi'a cu dn'a Sofia Hadgi Panteli în Bucuresci.

Di Nicolau Velescu, comerciantu în Timisiór'a, si-a încredintiatu de soęia pe dsiór'a Sofia Petrescu asemenea din Timisiór'a.

Di Silviu Sigismundu, oficialu reg. în Lugosiu, si-a încredintiatu de soęia pe dsiór'a Cornelia Theodory, fiic'a repausatului Dima Theodory fostu parocu în Lugosiu si mai târdiu profesoru románu la teologi'a din Vęrsietiu.

Ghicitura matematica.

De Maria Z. in Seliste.

Doi copilasi, dintre cari abia unu a începutu sę umble la șcóla, mergęndu pe strada si tınęndu-se de mána, sę nu cada pe ghiatía, sę întelnescu cu unu domnu si-l saluta frumosu.

Domnui se opresce si i întreba, că umbla la șcóla?

Celu mai mare raspunde, că da.

Domnul întreba apoi, că de cāti ani sânt ei?

El raspunde:

— Eu nu știu de cāti ani sântemu; dar mam'a mi-a spusu, că eu sım cu unu anu si jumetate mai mare decát frațiorul meu; mam'a e de dóne ori mai betrána decát noi amędoi; tat'a e cu unu-spre-điece ani si jumetate mai betránu decát mam'a, si toti număràm 69 de ani.

De cāti ani e copilul celu mai micu, celu mai mare, mam'a si tat'a?

Terminul de deslegare e 14 januariu. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

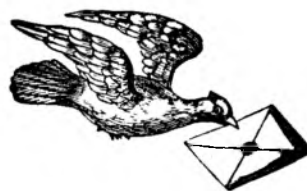
Deslegarea ghiciturei trianghiulare din nr. 93:

Cuban
Cuba
Cub
Cu
C

Bine au deslegat'o dómnele si domnișórele: Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Elisa Popoviciu, Rosa Bozanciu, Fira Serafin, Ecaterina si Iulia Bochisiu, Iulia Popescu, Amalia Crisianu, Zoe Dimbu, Minodora Micșiușescu, Eleonora Popoviciu, Lucreția Ghinda, Laura I. Darabann; si dnii: Petru Valea, Mihaiu Marcuti, Nicolae Teodorescu, Simion Porcianu, Iosif Mustetiu.

Premiul l'a cástigatu domnișóra Eleonora Popoviciu.

Post'a Redacțiunii.

Dsiórel E. L. în T. Ne pare reu, că ati dubitatu. Adresatul nu se afla în Budapesta, de aceea a întârđiatu publicarea. Dela lacu — așteptám.

Beiusiu. Ai voitu sę însieli statul cu cinci cruceri, si ne-ai pacalitu pe noi cu o epistola nefrancata.

Dnei R. B. în Cr. Terminul deslegării ghiciturelor se fișcęza dupa calendarul nou, dupa cum relatám despre tóte în foia nóstra.

Dnei M. Z. în S. Ve mulțiamimu. Anu avę si noi mare placere deca s'ar putę realisa dorint'a dv. Dar asta nu atęrna de la noi, ci dela spriginal caldurosu al cetitórelor nóstre.

Iullei! Poftimu a-i spune dn'a ei! Noi nu sântemu post'a nimeni!

Asiu dormi! Dșeu mai bine ai face, decát sę scrii versuri de aceste!

Cu începutul carnavalului viet'a sociala devenindu mai animata, rugám pe toti corespondintii si cetitori foii nóstre, d'a ni tramite — că în carnavalul trecut — raporturi despre tóte petreckerile publice si familiare la cari vor lua parte.

Abonamentele pentru anul viitoru se potu deja face cu condițunile însemnate în fruntea foii. A conto nu putemu dá foia nimeniua.